

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lipca 2023 r.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w następującym składzie:

Przewodniczący: Sędzia Urszula Sipińska-Sęk

Protokolant: st. sekr. sądowy Zofia Aleksandrowicz

po rozpoznaniu w dniu 4 lipca 2023 r. w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G.

przeciwko pozwanym A. J., K. K. (1), K. P.

o odszkodowanie

zasądza solidarnie od pozwanych A. J., K. K. (1) i K. P. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej w G. kwotę 401 933,03 zł (czteryście jeden tysięcy dziewięćset trzydzieści trzy złote trzy grosze) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w wysokości określonej w art. 481 § 2k.c.

- od dnia 20 lutego 2020 roku do dnia zapłaty w stosunku do K. P.,

- od dnia 25 lipca 2020 roku do dnia zapłaty w stosunku do K. K. (1),

- od dnia 7 października 2022 roku do dnia zapłaty w stosunku do A. J.,

oddala powództwo w stosunku do K. P. jedynie w zakresie odsetek od dnia 18 lutego 2020 roku do dnia 19 lutego 2020 roku,

zasądza od solidarnie od pozwanych A. J., K. K. (1) i K. P. kwotę 28 197 zł (dwadzieścia osiem tysięcy sto dziewięćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w wysokości określonej w art. 481 § 2 k.c. od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty;

VP 1/23

UZASADNIENIE

Pozwem z 7 grudnia 2022 roku pełnomocnik powoda (...) Spółki Akcyjnej w G. wniósł o zasądzenie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym solidarnie od pozwanych byłych pracownic: A. J., K. K. (1) oraz K. P. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej w G. kwoty 401 933,03zł. z tytułu przywłaszczenia środków pieniężnych należących do członków (...) im (...), w okresie od 26 września 2012 roku do 30 listopada 2019 roku, które powód zwrócił (...) im (...) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi w stosunku do pozwanej:

- K. P. od 18 lutego 2020 roku do dnia zapłaty;

- K. K. (1) od 25 lipca 2020 roku do dnia zapłaty;
- A. J. od 7 października 2022 roku do dnia zapłaty;

Ponadto pełnomocnik powoda wniósł o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych i kosztów opłaty od pełnomocnictwa wraz z odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

Sąd w dniu 3 stycznia 2023 roku wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwane wniosły w terminie sprzeciw od nakazu zapłaty.

W sprzeciwie pełnomocnik pozwanej K. P. podniósł, że powódka została skazana prawomocnym wyrokiem karnym w sprawie III K 65/22 za przywłaszczenie łącznej kwoty 1 238 590,23zł. Natomiast ubezpieczyciel powoda pokrył wobec powoda szkodę w kwocie 1 571 243,98zł.c, co oznacza że szkoda została względem powódki naprawiona w całości, co czyni powództwo bezzasadnym. Z tych względów pełnomocnik powódki wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu.

W sprzeciwie pozwana K. K. (1) podniosła błędne przyjęcie solidarnej odpowiedzialności z pozostałymi pozwanymi, brak dowodów na wysokość kwoty wskazanej w pozwie oraz naruszenie art. 371 k.c., art. 375 k.c., art. 379 k.c. i art. 124 k.p. i w konsekwencji wniosła o oddalenie powództwa i obciążenie powoda kosztami procesu.

Pozwana A. J. pomimo zaskarżenia sprzeciwem nakazu zapłaty, nie wniosła w wyznaczonym terminie, jakichkolwiek zarzutów do niego oraz nie zgłosiła żadnych wniosków dowodowych.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana A. J. była zatrudniona na podstawie umowy o pracę od 10 maja 1999 roku przez (...) im. (...) z siedzibą w G. jako kasjer i specjalista (...) w Oddziale w O.. Na tym stanowisku pracowała do 31 grudnia 2000 roku, a następnie jako kierownik oddziału do dnia 31 maja 2017 roku, a od 1 czerwca 2017 roku do zakończenia stosunku pracy 21 grudnia 2019 roku jako kierownik P.. Była zatrudniona w pełnym wymiarze czasu pracy.

Pozwana podpisała ze (...) im. (...) umowę o odpowiedzialności materialnej za powierzone mienie tj. powierzone pieniądze i inne wartości.

W dniu 1 października 2012 roku w trybie art. 23⁽¹⁾ k.p. pozwana A. J. stała się pracownikiem (...) Finanse – (...) z o.o. Spółka komandytowo-akcyjna z siedzibą w G..

Umowa o pracę została rozwiązana przez pracodawcę bez zachowania okresu wypowiedzenia na podstawie art. 30§1 pkt 3 k.p. w zw. z art. 52§1 pkt 1 k.p. z powodu wielokrotnej zmiany danych klienta w systemie bez wiedzy i woli klienta w celu prawdopodobnie ukrycia dokonywania nieautoryzowanych wypłat z jego konta oraz doprowadzenia do wyprowadzenia z firmy kwoty min. 403 868,07zł., poprzez doprowadzenie do nielegalnych wypłat na kwotę min. 403 868,07zł., poprzez ich autoryzowanie w systemie, wypłaty gotówkowe miały miejsce bez wiedzy i woli właścicieli kont, co może wyczerpywać znamiona czynu karalnego przewłaszczenia środków pieniężnych.

Do stałych podstawowych obowiązków pozwanej A. J. na stanowisku kierownika placówki/oddziału należało:

- bezpośrednie kierowanie działalnością placówki podejmowanie decyzji w ramach udzielonych upoważnień i pełnomocnictw;
- tworzenie warunków dla sprawnej obsługi finansowej członków (...) korzystających z usług placówki;
- nadzorowanie prawidłowego obiegu dokumentów i stosowania obowiązujących w (...) procedur operacyjnych;

- zarządzanie czynnościami administracyjno-gospodarczymi;
- dbałość o zabezpieczenie dokumentów placówki oraz mieni, zapewnienie bezpieczeństwa p-poż oraz bhp;
- okresowe oszacowanie fizycznych potrzeb placówki w celu prowadzenia sprawnej obsługi;
- utrzymywanie właściwego stopnia efektywności komunikowania się odnośnie usług (...) z obecnymi i potencjalnymi członkami (...);
- stałe analizowanie relacji wydatków placówki, akceptowanie do realizacji wydatków z zakresu gospodarki własnej oddziału w ramach zatwierdzonych przez Zarząd planów;
- ścisła współpraca z zarządem i komisjami we wszystkich aspektach działalności;
- wprowadzanie w życie założeń polityki zarządzania operacjami (...);
- przygotowywanie regularnych sprawozdań;
- obsługa i prowadzenie problematycznych spraw (...)
- nadzór nad wykonaniem transferu i jego fizyczną realizację
- prowadzenie nadzór nad odpowiednimi szkoleniami zespołu;
- rozwijanie nowych usług;
- zatwierdzanie, ponoszenie odpowiedzialności za stronę formalną i merytoryczną oraz za prawidłowe określenie zdolności (...) wszystkich akceptowanych przez niego (...);
- szybkie reagowanie i zgłaszanie przełożonym o wszelkich zdarzeniach niestandardowych budzących wątpliwości;
- wykonanie innych poleceń i decyzji Zarządu oraz kierownika (...)

(dowód: świadectwo pracy z 8.01.2020 roku, rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia z 8 listopada 2019 roku, zakres obowiązków, oświadczenie o odpowiedzialności materialnej- akta osobowe)

Pozwana K. P. (z domu K.) była zatrudniona od 25 sierpnia 2005 roku przez (...) im. (...) z siedzibą w G. jako kasjer i specjalista (...) w Oddziale w O.. Na tym stanowisku pracowała do 31 marca 2009 roku, a następnie jako opiekun finansowy. Początkowo była zatrudniona w połowie wymiaru czasu pracy, a od 18 kwietnia 2006 roku w pełnym wymiarze czasu pracy.

Pozwana podpisała ze (...) im. (...) umowę o odpowiedzialności materialnej za powierzone mienie tj. powierzone pieniądze i inne wartości.

W dniu 1 października 2012 roku w trybie art. 23⁽¹⁾ k.p. pozwana K. P. stała się pracownikiem (...) Finanse – (...) z o.o. Spółka komandytowo-akcyjna z siedzibą w G.. Pozwana K. P. od 1 września 2014 roku do dnia zakończenia stosunku pracy 14 listopada 2019 roku pracowała na stanowisku starszego opiekuna finansowego.

Umowa o pracę została rozwiązana przez pracodawcę bez zachowania okresu wypowiedzenia na podstawie art. 30§1 pkt 3 k.p. w zw. z art. 52§1 pkt 1 k.p. z powodu wielokrotnego wykonania nieautoryzowanych wypłat z kont klientów pracodawcy członków (...) im. (...) w G. na łączną kwotę min. 403 868,07zł., które miały miejsce bez wiedzy i woli właścicieli kont, co może wyczerpywać znamiona czyn karalnego przewłaszczenia środków pieniężnych.

(dowód: akt małżeństwa, porozumienie z 15.11.2013 roku, świadectwo pracy z 29.01.2020 roku, rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia z 5 listopada 2019 roku - akta osobowe)

K. P. jest mężatką, ma 3 dzieci: F. P. ur. (...), A. P. ur. (...) oraz H. P. ur. (...).

(okoliczność bezsporna – oświadczenie z 22 lipca 2016 roku – akta osobowe)

Do stałych podstawowych obowiązków pracowniczych K. P. na stanowisku opiekuna finansowego oraz starszego opiekuna finansowego należało:

- dokonywanie operacji kasowych na podstawie zleceń klientów;
- identyfikowanie potrzeb klientów i udzielanie informacji o oferowanych usługach
- profesjonalna obsługa klientów w zakresie świadczonych usług;
- aktywna sprzedaż produktów finansowych w ramach wyznaczonych zadań;
- sporządzanie dokumentacji w zakresie świadczonych usług, w tym kasowych;
- aktywny udział w akcjach marketingowych;
- realizacja zadań z zakresu procesu sprzedaży produktów i usług przyjętych do realizacji w (...) dla P.;
- na stanowisku wyłącznie starszego opiekuna finansowego: udział w procesach adaptacji i wsparcie merytoryczne innych pracowników na stanowisku- opiekun finansowy;
- ściśle przestrzeganie przyjętych do stosowania w (...) obowiązujących procedur i regulacji;

Bezpośrednim przełożonym pozwanej K. P. był kierownik P. A. J..

(dowód: zakres obowiązków –akta osobowe)

Pozwana K. K. (1) (z domu A.) była zatrudniona od 2 lutego 2004 roku przez (...) im. (...) z siedzibą w G. jako kasjer i specjalista (...) w Oddziale w O.. Na tym stanowisku pracowała do 30 listopada 2006 roku, a następnie jako dysponent – specjalista (...), od 1 kwietnia 2009 roku starszy opiekun finansowy, od 1 września 2015 roku p.o. doradcy finansowego, od 1 września 2016 roku doradcy finansowego, od 1 czerwca 2017 roku do dnia rozwiązania umowy o pracę tj. do 19 listopada 2019 roku na stanowisku specjalisty ds. finansowych. Początkowo była zatrudniona w połowie wymiaru czasu pracy, a od 15 czerwca 2005 roku w pełnym wymiarze czasu pracy.

Pozwana podpisała ze (...) im. (...) umowę o odpowiedzialności materialnej za powierzone mienie tj. powierzone pieniądze i inne wartości.

W dniu 1 października 2012 roku w trybie art. 23⁽¹⁾ k.p. pozwana K. K. (1) stała się pracownikiem (...) Finanse – (...) z o.o. Spółka komandytowo-akcyjna z siedzibą w G..

Umowa o pracę została rozwiązana przez pracodawcę bez zachowania okresu wypowiedzenia na podstawie art. 30§1 pkt 3 k.p. w zw. z art. 52§1 pkt 1 k.p. z powodu autoryzowania nielegalnych wypłat z kont klientów pracodawcy członków (...) im. (...) w G., które miały miejsce bez wiedzy i woli właścicieli kont, co może wyczerpywać znamiona czynu karalnego przewłaszczenia środków pieniężnych.

K. K. (1) jest mężatką, ma dwóch synów: M. K. ur. (...) oraz K. K. (3) ur. (...)

(dowód: akt małżeństwa, akty urodzenia, świadectwo pracy z 25.11.2019 roku, rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia - akta osobowe)

Do stałych podstawowych obowiązków pracowniczych K. K. (1) na stanowisku starszego opiekuna finansowego należało:

- realizacja indywidualnych planów sprzedaży;
- aktywne pozyskiwanie klientów, w tym na zewnątrz;
- identyfikowanie potrzeb klientów i udzielanie informacji o oferowanych usługach
- obsługa depozytów i wniosków pożyczkowych;
- kompletowanie, a następnie weryfikacja dokumentacji (...);
- dokonywanie operacji kasowych na podstawie zleceń klientów;
- sporządzanie obowiązującej dokumentacji kasowej;
- aktywny udział w akcjach marketingowych;
- udział w procesach adaptacji opiekunów finansowych;
- realizacja zadań z zakresu procesu sprzedaży produktów i usług przyjętych do realizacji w (...) dla P.;

Do stałych podstawowych obowiązków pracowniczych K. K. (1) na stanowisku doradcy finansowego oraz specjalisty ds. finansowych należało:

- identyfikowanie potrzeb klientów i doradzanie w zakresie oferowanych usług;
- realizacja indywidualnych planów sprzedaży;
- zarządzanie relacjami z klientami;
- aktywne pozyskiwanie i obsługa klientów zakresie świadczonych usług;
- udział w działaniach marketingowych placówki;
- udział w procesach adaptacji wsparcie merytoryczne innych pracowników;
- możliwe zastępstwo kierownika w placówkach/centrach (...), w których nie występuje starszy doradca;
- realizacja zadań z zakresu procesu sprzedaży produktów i usług przyjętych do realizacji w (...) dla P.;

Bezpośrednim przełożonym pozwanej K. K. (1) był kierownik P. A. J..

(dowód: zakres obowiązków –akta osobowe)

Prawomocnym wyrokiem karnym Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 9 grudnia 2021 roku sygn. akt III K 39/21 A. J. jako pełniąca funkcję **Kierownika Oddziału Spółdzielczej (...) w O.** oraz K. K. (1) jako pełniąca funkcję doradcy finansowego w/w Oddziału zostały uznane za winne tego, że **w okresie od dnia 25 sierpnia 2012 roku do 23 października 2019 w O. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru,** wprowadzając nowe zapisy oraz zmiany dotychczasowych danych informatycznych w elektronicznym systemie (...) polegające na wypłacie z kont środków pieniężnych poprzez podrabianie podpisów

klientów na dokumentach kasowych (...), usuwanie dokumentów, którymi nie miały prawa wyłącznie rozporządzać w postaci dokumentach kasowych (...) potwierdzających wypłatę środków oraz autoryzacji tych transakcji przez drugiego pracownika kartą uwierzytelniającą oraz numerem (...), uruchamianie na dane klientów kasy umów o linie pożyczkowe, dokonując fikcyjnych księgowości w systemie na rachunkach klientów oraz poświadczaly nieprawdę w raportach kasowych potwierdzających zgodności gotówki pomiędzy stanem kasowym a stanem fizycznym w oddziale, bez upoważnienia, bez zgody i wiedzy osób, których dotyczyły w/w czynności, **p r z y w ł a s z c z y ł y s o b i e u z y s k a n e w t e n s p o s ó b ś r o d k i p i e n i ęż n e w ł ą c z n e j w y s o k o ś c i 2.025.290,64 zł.** i kwota ta stanowiła mienie znacznej wartości należące do członków (...): Z. P., M. C. (1), M. C. (2), A. C., M. J. (1), M. J. (2), C. S., I. N., J. U., D. P., J. W., M. L. powierzone im z racji wykonywanych obowiązków **c z y m d z i a ł a ł y n a s z k o d ę w s k a z a n y c h p o w y ż e j c z ł o n k ó w (...)(...) S. z s i e d z i b ą w G.** przy czym z popełniania przestępstwa uczyniły sobie stałe źródło dochodu, czym wyczerpały dyspozycję art. 284§2 kk w zw. z art. 294§1 kk, art. 287§ 1 kk, art. 270§ 1 kk, art. 271 §1 i §3 kk, art. 276 kk w zw. z art. 11 §2 kk w zw. z art. 12§ 1 kk w zw. z art. 65§ 1 kk i za to na podstawie art. 294§ 1 kk w⁽¹⁾ zw. z art. 11 §3 kk w zw. z art. 65§ 1 kk, art. 33 §2 kk. i wymierzył:

A. J. karę 2 (dwóch) lat i 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w ilości 140 (stu czterdziestu) stawek dziennych, każda po 50 (pięćdziesiąt) złotych.

K. K. (1) karę 1 (jednego) roku i 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w ilości 90 (dziewięćdziesięciu) stawek dziennych, każda po 50 (pięćdziesiąt) złotych.

Nadto Sąd Okręgowy w Piotrkowie prawomocnym wyrokiem z dnia 9 grudnia 2021 roku sygn.. akt III K 39/21 uznał A. J. i K. K. (1) za winne tego, że w dniach 9 i 10 czerwca 2017 roku w O., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzieliły innej osobie (co do której toczy się odrębne postępowanie karne) pomocy w dokonaniu oszustwa i wyłudzeniu kwoty 7.299,59 zł. z tytułu (...) (...) (...) udzielonej w kwocie 10.000 zł. przez (...) S. z siedzibą w G. na dane M. W. w ten sposób, że będąc osobami uprawnionymi do wystawiania dokumentów poświadczaly nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne w dokumentacji dotyczącej przyznania wskazanej wyżej (...) w ten sposób, że A. J. pełniąc funkcję kierownika oddziału (...) -u w O. poświadczaly swoim podpisem własnoręcznie podpisu M. W. na deklaracji członkowskiej z dnia 9 czerwca 2017 roku i umowie (...) z dnia 10 czerwca 2017 roku, K. K. (1) będąca doradcą finansowym w/w oddziału poświadczaly swoim podpisem własnoręcznie podpisu M. W. na wniosku o udzielenie (...) z dnia 9 czerwca 2017 roku, a nadto A. J. poświadczaly swoimi podpisami własnoręcznie podpisu M. W. na oświadczeniu (...) -u o udzieleniu (...) z dnia 10 czerwca 2017 roku i na dyspozycji wypłaty kwoty 1400 zł. tytułem prowizji od udzielonej (...), wiedząc, że w rzeczywistości podpisy na wskazanych wyżej dokumentach nie zostały złożone przez M. W., tylko inną osobę i swoim zachowaniem ułatwiły tej osobie wyłudzenie wskazanej wyżej kwoty 7.299,59 zł., wypłaconej tytułem udzielonej (...), na szkodę (...) im. (...) oraz M. W., czym wyczerpały dyspozycję art. 18§3 kk w zw. z art. 286§ 1 kk, art. 271 §3 kk w zw. z art. 11 §2 kk i za to na podstawie art. 19§ 1 kk w zw. z art. 286§ 1 kk, art. 33 §2 kk wymierzył: - A. J. karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w ilości 20 (dwudziestu) stawek dziennych, każda po 50 (pięćdziesiąt) złotych,

K. K. (1) karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w ilości 20 (dwudziestu) stawek dziennych, każda po 50 (pięćdziesiąt) złotych,

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. na podstawie art. 85§1 kk, art. 86§ 1 i §2 kk orzekł wobec:

A. J. łączną karę pozbawienia wolności w wymiarze 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy oraz łączną karę grzywny w ilości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych, każda po 50 (pięćdziesiąt) złotych,

K. K. (1) łączną karę pozbawienia wolności w wymiarze 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy oraz łączną karę grzywny w ilości 100 (stu) stawek dziennych, każda po 50 (pięćdziesiąt) złotych,

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. na podstawie art. 41 §1 kk orzekł wobec oskarżonych A. J. i K. K. (1) zakaz zajmowania stanowisk związanych z obrotem środkami pieniężnymi na okres 5 (pięciu) lat od uprawomocnienia się orzeczenia,²

Sąd na podstawie art. 46§ 1 kk zasądził solidarnie od A. J. i K. K. (1) kwotę 59.000 (pięćdziesiąt dziewięć tysięcy) złotych na rzecz (...) F. S. z siedzibą w G. tytułem obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem przypisanym w punkcie 1 wyroku, z zastrzeżeniem, że z obowiązku tego zwolni je naprawienie szkody przez ustaloną osobę, której odpowiedzialność karna za działania skutkująca jej spowodowaniem jest przedmiotem odrębnego postępowania.

Sąd na podstawie art. 46§ 1 kk zasądził solidarnie od oskarżonych A. J. i K. K. (1) i osoby odpowiadającej w odrębnym postępowaniu kwotę 7.299 (siedem tysięcy dwieście dziewięćdziesiąt dziewięć) złotych i 59 (pięćdziesiąt dziewięć) groszy na rzecz (...) F. S. z siedzibą w G. tytułem obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem przypisanym w punkcie 2 wyroku, z zastrzeżeniem, że z obowiązku tego zwolni je naprawienie szkody przez którąkolwiek z ustalonych osób, których odpowiedzialność karna za działania skutkująca jej spowodowaniem jest przedmiotem odrębnych postępowań.

(dowód: wyrok Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. z 9 grudnia 2021 roku sygn. akt III K 39/21 – k. 166-171 odwrót akt, wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 10 czerwca 2022 roku I AKa 48/22 – k. 165-165 odwrót akt)

Prawomocnym wyrokiem karnym Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 17 października 2022 roku sygn. akt III K 65/22 K. P. pełniąca funkcję starszego opiekuna Spółdzielczej (...) przy ul. (...) w O. została uznana za winną tego, że w okresie od 25 sierpnia 2012 roku do 23 października 2019 roku w O. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z A. J. Kierownikiem Oddziału Spółdzielczej (...) przy ul. (...) w. O. oraz K. K. (1) doradcą finansowym w/w Oddziału w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wprowadzając nowe zapisy oraz zmiany dotychczasowych danych informatycznych w elektronicznym systemie (...)polegające na wypłacie z kont środków pieniężnych poprzez podrabianie podpisów klientów na dokumentach kasowych (...), usuwanie dokumentów, którymi nie miały prawa wyłącznie rozporządzać w postaci dokumentów kasowych (...) potwierdzających wypłatę środków oraz autoryzacji tych transakcji przez drugiego pracownika kartą uwierzytelniającą oraz numerem (...), uruchamianie na dane klientów kasy umów o linie pożyczkowe, dokonując fikcyjnych księgowania w systemie na rachunkach klientów oraz poświadczają nieprawdę w raportach kasowych potwierdzających zgodności gotówki pomiędzy stanem kasowym a stanem fizycznym w oddziale, bez upoważnienia, bez zgody i wiedzy osób, których dotyczyły w/w czynności, przywłaszczyła sobie uzyskane w ten sposób środki pieniężne w łącznej wysokości **1 231 290,64** złotych należące do członków (...): Z. P., M. C. (1), M. C. (2), A. C., M. J. (1), M. J. (2), C. S., I. N., J. U., D. P., J. W., M. L., powierzone jej z racji wykonywanych obowiązków, które to czyny wyczerpały znamiona **art. 284 § 2 kk w związku z art. 294 § 1 kk w zbiegu z art. 287 § 1 kk, art. 270 § 1 kk, art. 271 § 1 i § 3 kk, art.276 kk w związku z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym przed dniem 24 czerwca 2020r. w związku z art.4 § 1 kk. I** na podstawie art. 294 § 1 kk w związku z art. 11 § 3 kk i art. 65 § 1 kk oraz art. 33 § 2 kk wymierzył K. P. karę 1 (jednego) roku i 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w ilości 90 (dziewięćdziesiąt) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych;

W punkcie 2 wyroku Sąd karny uznał K. P. za winną tego, że w dniach 9 i 10 czerwca 2017 roku w O., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z A. J. i K. K. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzieliły innej osobie (co do której toczy się odrębne postępowanie karné) pomocy w dokonaniu oszustwa i wyłudzeniu kwoty 7.299,59 zł. z tytułu (...) Nr (...) udzielonej w kwocie 10.000 zł przez (...)S. z siedzibą w G. na dane M. W. w ten sposób, że będąc osobą uprawnioną do wystawienia dokumentów, poświadczają nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne w dokumentacji dotyczącej przyznania wskazanej wyżej (...) w ten sposób, że K. P. będąca starszym opiekunem finansowym w/w oddziału, poświadczają wraz z A. J. swoimi podpisami własnoręcznie podpisu M. W. na deklaracji członkowskiej z dnia 9 czerwca 2017 roku i umowie (...) z dnia 10 czerwca 2017 roku, K. K. (1) będąca doradcą finansowym w/w oddziału poświadczają swoim podpisem własnoręcznie podpisu M. W. na wniosku o udzielenie (...) z dnia 9 czerwca 2017 roku, a nadto A. J. poświadczają swoimi podpisami własnoręcznie podpisu M. W. na oświadczeniu (...) -u o

udzieleniu (...) z dnia 10 czerwca 2017 roku i na dyspozycji wypłaty kwoty 1400 zł tytułem prowizji od udzielonej (...), wiedząc, że w rzeczywistości podpisy na wskazanych wyżej dokumentach nie zostały złożone przez M. W., tylko inną osobę i w ten sposób swoim zachowaniem ułatwiła tej osobie wyłudzenie kwoty 7.299,59 zł, wypłaconej tytułem udzielonej (...) na szkodę (...) im. (...) oraz M. W. i przyjmując, że K. P. swoim zachowaniem wyczerpała dyspozycję **art. 271 §1 i 3 kk w związku z art. 18 § 3 kk w związku z art. 286 § 1 kk i art. 11 § 2 kk**, na podstawie art. 19 § 1 kk w związku z art. 286 § 1 kk oraz art. 33 § 2 kk wymierzył K. P. karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w ilości 20 (dwadzieścia) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych;

W punkcie 3 wyroku Sąd karny uznał K. P. za winną tego, że w okresie od 4 kwietnia 2012 r. do 4 grudnia 2019r, w O. woj. (...) wykorzystując fakt zatrudnienia na stanowisku Starszego Opiekuna (...) Oddziału (...) (...) (...) S. przy ul. (...) w O., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, użytkowała bez zgody i wiedzy Z. B. linię pożyczkową L. nr (...) o limicie dziennym do kwoty 2000 zł, przypisaną do umowy o kartę płatniczą VISA zawartą w dniu 25 września 2009 r. pomiędzy Z. B. a (...) F. S. z/s w G., wprowadzając tym samym w/w instytucję finansową w błąd co do tożsamości osoby użytkującej w/w linię pożyczkową oraz powodując zadłużenie na koncie klienta Z. B., działając tym samym na szkodę Z. B. oraz (...) im. (...) z/s w G. oraz doprowadzając w/w instytucję do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wysokości 1 720,95 zł., czym wyczerpała znamiona **art. 286 § 1 kk i za to** na podstawie art. 286 § 1 kk i art. 33 § 2 kk wymierzył oskarżonej karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w ilości 20 (dwadzieścia) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych,

W punkcie 4 wyroku Sąd na podstawie art. 85 § 1 kk, art. 86 § 1 i § 2 kk w brzmieniu obowiązującym przed dniem 24 czerwca 2020r. w związku z art. 4 § 1 kk orzekł wobec **K. P.** karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wysokości 100 (sto) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych;

W punkcie 6 wyroku Sąd na podstawie art. 41 § 1 kk orzekł wobec K. P. zakaz zajmowania stanowisk związanych z obrotem środkami pieniężnymi na okres 5 (pięciu) lat od uprawomocnienia się orzeczenia;

W punkcie 7 wyroku Sąd na podstawie art. 46 § 1 kk zasądził od K. P. kwotę 59.000 (pięćdziesiąt dziewięć tysięcy) złotych na rzecz (...) (...) (...) F. S. z siedzibą w G. tytułem obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem przypisanym w punkcie 1 wyroku, z tym zastrzeżeniem, że z obowiązku tego zwolni ją naprawienie szkody przez A. J. i K. K. (1), co do których postępowanie karne o ten sam czyn zostało prawomocnie zakończone;

W punkcie 8 wyroku Sąd na podstawie art. 46 § 1 kk zasądził od K. P. i osoby odpowiadającej w odrębnym postępowaniu kwotę 7.299,59 zł (siedem tysięcy dwieście dziewięćdziesiąt dziewięć) złotych i 59 (pięćdziesiąt dziewięć) groszy na rzecz (...) (...) (...) F. S. z siedzibą w G. tytułem obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem przypisanym w punkcie 2. wyroku z tym zastrzeżeniem, że z obowiązku tego zwolni ją naprawienie szkody przez A. J. i K. K. (1), co do których postępowanie karne o ten sam czyn zostało prawomocnie zakończone;

(dowód : wyrok Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 17 października 2022 roku III K 65/22- k. 188- 193 odwrót akt)

W dniu 26 września 2012 roku (...) Finanse – (...) z o.o. Spółka komandytowo-akcyjna z siedzibą w G. zawarła ze (...) im. (...) w G. umowę pośrednictwa finansowego. Na podstawie tej umowy (...) zobowiązał się do wykonywania za wynagrodzeniem płatnym miesięcznie na rzecz (...) usługi polegającej na doprowadzeniu do zawarcia między (...) a jej członkami umów o świadczeniu usług finansowych, wykonywanych przez (...) na podstawie przepisów ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, a także do doprowadzania do zawarcia pomiędzy (...) a osobami pragnącymi przystąpić do (...) umów o członkostwo. (...) zobowiązał się też do wykonywania na rzecz (...) czynności niezbędnych do wykonywania zawartych umów. Gotówka wykorzystywana przez (...) do wykonywania czynności na podstawie niniejszej umowy, którą (...) uzyskał bezpośrednio przez zasilenie od (...) lub w związku z wykonywaniem czynności stanowi własność (...). Zasilenie i odprowadzanie gotówki (...) wykonywać będzie za pośrednictwem rachunków (...), służących wyłącznie do obsługi niniejszej umowy. (...) udzielił (...) pełnomocnictw

do dysponowania tymi rachunkami i zrzekł się odwołania tych pełnomocnictw celem zapewnienia ciągłości obsługi finansowej członków.

(...) zobowiązał się do posiadania ubezpieczeń wymienionych w załączniku nr (...) do umowy na każdy okres trwania umowy i potwierdzenia jej zawarcia wobec (...).

(...) ponosi pełną odpowiedzialność za gotówkę będącą w jej posiadaniu w związku z realizacją umowy, w tym również za jej odprowadzenie i rozliczenie się z e (...). (...) odpowiada również za szkody w wartościach pieniężnych, które nie zostały pokryte z ubezpieczenia.

(dowód: umowa z 26.09.2012r. – k. 24-27 akt)

Powód (...) Finanse SA. jako następcą prawnym (...) Finanse – (...) z o.o. Spółka komandytowo-akcyjna z siedzibą w G. w ramach umowy pośrednictwa finansowego z 26 września 2021 roku wpłacił na rzecz (...) w okresie od 2 grudnia 2019 roku do 20 stycznia 2021 roku łącznie kwotę **1 973 177,01 zł.**, w tym do 14 stycznia 2020 roku kwotę 1 420 106,22zł., w dniu 30 marca 2020 roku 510 720,95zł., w dniu 4 maja 2020 roku 20 223,78zł., w dniu 19 czerwca 2020 roku 17 221 zł., w dniu 20 stycznia 2021 roku 4905,06zł. tytułem szkód, które miały miejsce w Oddziale (...) S.A. w O., spowodowanych przez pracowników powoda: K. P., A. J. i K. K. (1) przez przywłaszczenie środków z rachunków członków (...).

W/w środki (...) im. (...) zwróciła na rachunki pokrzywdzonych członków (...) tj:

-Z. P.- 259 846, 22zł.

-M. C. (1) – 1 246 200zł.

-M. C. (2)- 209 800zł.

- A. C. - 159 000zł.

- M. J. (1) – 52 000zł.

- C. S. - 11 260zł.

- I. N. – 50 021,85zł.

- Z. B. – 1720,95zł.

-D. P. – 20 234,33zł.

- J. W. – 17 221,07zł.

-M. L.- 4907,17zł.

(dowód: pismo (...) z 27.11.2019 roku – k. 28 akt, pismo (...) z 6.12.2019r. – k. 29 akt, pismo (...) z 9.01.2020r. - k. 30 akt, pismo (...) z 25.02.2020r. – k. 31 akt, pismo (...) z 16.04.2020r. – k. 33 akt, pismo (...) z 3.06.2020r. -k. 34 akt, pismo (...) z 4.01.2021r. - k. 35 akt, pismo (...) z 29.11.2022roku – k. 36-38 akt,)

Ubezpieczyciel powoda (...) Towarzystwo (...) z siedzibą w S. na podstawie umowy ubezpieczenia pokrył szkodę powstałą w Oddziale (...) S.A w O. w kwocie 1 571 243,98zł.

(dowód: pismo SALUT z 29.11. 2022r. – k. 39 akt, umowy ubezpieczenia – k. 218-258 akt)

Pismem z 3 lutego 2020 roku powód wezwał pozwaną K. P. do zapłaty kwoty 1 001 106,22 zł. tytułem naprawienia szkody w mieniu pracodawcy w związku z niekorzystnym rozporządzeniem mieniem członków (...) w terminie 7 dni od doręczenia wezwania. Wezwanie zostało doręczone pozwanej K. P. w dniu 12 lutego 2020 roku.

(dowód: wezwanie – k. 42 akt, potwierdzenie odbioru – k. 43 akt)

Pismem z 14 lipca 2020 roku powód wezwał pozwaną K. K. (1) do zapłaty kwoty 504 700 zł. tytułem naprawienia szkody w mieniu pracodawcy w związku z niekorzystnym rozporządzeniem mieniem członków (...) w terminie 7 dni od doręczenia wezwania. Wezwanie zostało doręczone pozwanej K. K. (1) w dniu 17 lipca 2020 roku.

(dowód: wezwanie – k. 44 akt, potwierdzenie odbioru – k. 45 akt)

Pismem z 26 września 2022 roku powód wezwał pozwaną A. J. do zapłaty kwoty 401 933,03zł. tytułem naprawienia szkody w mieniu pracodawcy w związku z niekorzystnym rozporządzeniem mieniem członków (...) w terminie 7 dni od doręczenia wezwania. Wezwanie zostało doręczone pozwanej A. J. w dniu 29 września 2022 roku.

(dowód: wezwanie – k. 40 akt, potwierdzenie odbioru – k. 41 akt)

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Pozwane w trakcie zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, wyrządziły szkodę w mieniu pracodawcy poprzez przywłaszczenie środków pieniężnych na szkodę członków (...), na rzecz których ich pracodawca- powód świadczył usługi pośrednictwa finansowego na podstawie umowy z dnia 26 września 2012 roku. Powód uprzednio działający pod nazwą (...) Finanse – (...) z o.o. Spółka komandytowo-akcyjna z siedzibą w G. wszedł w stosunki pracy zawarte przez pozwane ze (...) im. (...) z siedzibą w G. w trybie art. 23⁽¹⁾ k.p. w dniu 1 października 2012 roku.

Fakt popełnienia szkody, a także umyślność działania pozwanych wynika z prawomocnych skazujących wyroków karnych tj. w stosunku do pozwanych A. J. oraz K. K. (1) z wyroku Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. z 9 grudnia 2021 roku sygn. akt III K 39/21, a w stosunku do pozwanej K. P. z wyroku Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 17 października 2022 roku III K 65/22.

Mocą w/w wyroków pozwane zostały uznane za winne i skazane za popełnienie wielu czynów zabronionych wyczerpujących znamiona przestępstw z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. (przywłaszczenie powierzonej mu rzeczy stanowiącej mienie znacznej wartości), art. 287§ 1 k.k. (oszustwo komputerowe), art. 270 § 1 k.k. (fałsz materialny)), art. 271§ 1i 3 k.k. (fałsz intelektualny w celu osiągnięcia korzyści materialnej), art. 276 kk (niszczenie, uszkodzanie, czynienie bezużytecznym, ukrywanie lub usuwanie dokumentu, którym nie ma prawa wyłącznie rozporządzać) w ramach czynu ciągłego, który trwał od 25 sierpnia 2012 roku do 23 października 2019 roku na szkodę członków kasy (...) oraz (...) im (...) w G..

Z prawomocnych skazujących wyroków karnych wynika także, że opisanych w tych wyrokach przestępstw pozwane dopuściły się działając razem, wspólnie i w porozumieniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, z czego uczyniły sobie stałe źródło dochodu.

Nadto okolicznością bezsporną jest, że (...) im (...) zwrócił środki pieniężne poszkodowanym przez pozwane członkom (...) tj.:

-Z. P.- 259 846, 22zł.

-M. C. (1) – 1 246 200zł.

-M. C. (2)- 209 800zł.

- A. C. - 159 000zł.
- M. J. (1) – 52 000zł.
- C. S. - 11 260zł.
- I. N. – 50 021,85zł.
- Z. B. – 1720,95zł.
- D. P. – 20 234,33zł.
- J. W. – 17 221,07zł.
- M. L.- 4907,17zł.

Następnie (...) im. (...) na podstawie umowy pośrednictwa finansowego wezwał do zwrotu tych środków powoda. Powód (...) Finanse SA. jako następcą prawny (...) Finanse – (...) z o.o. Spółka komandytowo-akcyjna z siedzibą w G. w ramach umowy pośrednictwa finansowego z 26 września 2012 roku wpłacił na rzecz (...) w okresie od 2 grudnia 2019 roku do 20 stycznia 2021 roku z tego tytułu łącznie kwotę **1 973 177,01 zł.** (w tym do 14 stycznia 2020 roku kwotę 1 420 106,22zł., w dniu 30 marca 2020 roku 510 720,95zł., w dniu 4 maja 2020 roku 20 223,78zł., w dniu 19 czerwca 2020 roku 17 221 zł., w dniu 20 stycznia 2021 roku 4905,06zł.) – co wynika z załączonych do akt sprawy dokumentów- tytułem szkód, które miały miejsce w Oddziale (...) S.A. w O., spowodowanych przez pracowników powoda: K. P., A. J. i K. K. (1) przez przywłaszczenie środków z rachunków członków (...).

Ponieważ ubezpieczyciel powoda (...) Towarzystwo (...) z siedzibą w S. na podstawie umowy ubezpieczenia pokrył szkodę powoda powstałą w Oddziale (...) S.A w O. w kwocie 1 571 243,98zł., co w sprawie jest bezsporne, powód niniejszym pozwem dochodzi od pozwanych jedynie szkody w części nie pokrytej przez ubezpieczyciela, czyli w kwocie 401 933,03zł. (1 973 177, 01zł. – 1 571 243, 98zł.)

Z uwagi na to, że pozwane wyrządziły swojemu pracodawcy szkodę z winy umyślnej, co wynika z prawomocnych skazujących wyroków karnych, którymi Sąd w niniejszej sprawie jest związany na podstawie art. 11 k.p.c., odpowiadają za szkodę w pełnej wysokości, na podstawie art. 122 k.p.

Stosownie bowiem do art. 11 k.p.c. ustalenia wydanego w postępowaniu karnym prawomocnego wyroku skazującego co do popełnienia przestępstwa wiążą sąd w postępowaniu cywilnym. Przyjmuje się, że wiązanie prawomocnym wyrokiem karnym dotyczy ustalonych w sentencji wyroku znamion przestępstwa i okoliczności jego popełnienia, dotyczących czasu, miejsca, poczytalności sprawcy itp., natomiast okoliczności wykraczające poza te elementy stanu faktycznego nie są wiążące w sprawie cywilnej. Co do zasady nie jest też wiążąca ustalona wyrokiem karnym wysokość szkody, chyba że należy do znamion ustawowych przestępstwa i stanowi niezbędny element jego stanu faktycznego; zakres wiązania jest wówczas uzależniony od rodzaju popełnionego przestępstwa. Skazanie za przestępstwo umyślne wyłącza, w świetle art. 11 KPC możliwość ustalenia przez sąd w sprawie cywilnej braku umyślności działania sprawcy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 marca 2019 r., II CSK 82/18, Legalis nr 1903672 i przywołane w nim orzecznictwo).

Z utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika, że w świetle art. 11 KPC wiązanie sądu cywilnego skazującym wyrokiem karnym wyraża się w tym, że w skład podstawy faktycznej rozstrzygnięcia sądu cywilnego wchodzi czyn przypisany w sentencji karnego wyroku skazującego i sąd cywilny jest pozbawiony możliwości dokonywania odmiennych ustaleń w tym zakresie (zob. wyroki Sądu Najwyższego: z 4 maja 1965 r., I PR 116/65; z 6 marca 1974 r., II CR 46/74; z 8 stycznia 2004 r., I CK 137/03; z 26 marca 2003 r., II CK 91/02). W postępowaniu cywilnym możliwe jest jedynie dokonanie dodatkowych ustaleń, istotnych z punktu widzenia przesłanek odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody, w tym także dotyczących okoliczności wyeliminowanych przez sąd karny z opisu zarzucanego czynu zabronionego. Sąd w sprawie cywilnej może zatem samodzielnie badać, czy

oskarżony w postępowaniu karnym, dopuścił się czynu nieprzypisanego mu przez sąd karny z powodu braku dowodów winy. Prawomocny wyrok uniewinniający nie wiąże bowiem sądu cywilnego, gdyż pojęcie winy w prawie karnym nie jest identyczne z pojęciem winy w prawie cywilnym (wyroki Sądu Najwyższego: z 21 października 1966 r., II PR 423/66; z 30 grudnia 1966 r.; z 11 grudnia 1967 r., II PR 155/67; z 18 września 1969 r., II CR 308/69; z 4 lutego 1982 r., I PRN 1/82; z 15 października 1997 r., III CKN 238/97; z 6 marca 2014 r., I PK 289/13).

Prawomocnymi w stosunku do pozwanych wyrokami sądu karnego zostały one skazane za popełnienie przestępstwa z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k., art. 287§ 1 k.k., art. 270 § 1 k.k., art. 271§ 1 i 3 k.k. , art. 276 kk, których skutkiem było wyrządzenie w mieniu strony powodowej szkody znacznej wartości. Do znamion tych przestępstw należy celowe wyrządzenie szkody (działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej). Pozwane nie mogą zatem podnosić, że nie dopuściły się czynów przypisanych im prawomocnymi wyrokami karnymi, ani kwestionować ustalonej w tych wyrokach rodzaju przypisanej im winy, sposobu działania (wspólnie i w porozumieniu).

Przypisane pozwanym przestępstwa stypizowane w art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. (sprzeniewierzenie czyli przywłaszczenie powierzonej rzeczy stanowiącej mienie znacznej wartości), art. 287§ 1 k.k. (oszustwo komputerowe), art. 270 § 1 k.k. (falsz materialny), art. 271§ 1 i 3 k.k. (falsz intelektualny w celu osiągnięcia korzyści materialnej), art. 276 kk (niszczenie, uszkodzenie, czynienie bezużytecznym, ukrywanie lub usuwanie dokumentu, którym nie ma prawa wyłącznie rozporządzać) są przestępstwami materialnymi, do których znamion należy wyrządzenie szkody majątkowej. Przestępstwa te mają charakter umyślny. Przy czym przestępstwo przywłaszczenia, oszustwa, fałszu materialnego i intelektualnego są to przestępstwa dokonane z winy umyślnej w zamiarze bezpośrednim w celu osiągnięcia korzyści majątkowej (kierunkowymi), który traktowany jest jako okoliczność kwalifikująca. Oznacza to, że sprawca tego czynu działa w celu osiągnięcia korzyści majątkowej - tym samym umyślnie i w zamiarze bezpośrednim wyrządza szkodę podmiotowi, którego sprawami majątkowymi miał obowiązek się zajmować.

Pozwane zatem umyślnie i w zamiarze bezpośrednim, działając wspólnie i w porozumieniu wyrządziły stronie powodowej szkodę majątkową opisaną w pozwie tj. szkodę wynikającą z przestępstwa, za które zostały prawomocnie skazane wyrokami sądu karnego. Prawo pracy nie posługuje się innym pojęciem winy umyślnej niż prawo karne. Umyślne wyrządzenie szkody w rozumieniu art. 122 KP zachodzi wówczas, gdy pracownik objął następstwa swego czynu zamiarem bezpośrednim lub ewentualnym. Umyślność ta jest zawsze, gdy nie tylko pracownik umyślnie narusza obowiązki pracownicze, lecz wówczas, gdy skutek (konsekwencje) tego naruszenia obejmuje swoim zamiarem. Skazanie pozwanych za umyślne przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej na szkodę strony powodowej, jest tożsame z umyślnym i w zamiarze bezpośrednim wyrządzeniem szkody pracodawcy, co skutkuje obowiązkiem naprawienia szkody w pełnej wysokości (art. 122 KP). Wyrządzenie szkody jest znamieniem ustawowym przestępstwa z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. (sprzeniewierzenie czyli przywłaszczenie powierzonej rzeczy stanowiącej mienie znacznej wartości), art. 287§ 1 k.k. (oszustwo komputerowe), art. 270 § 1 k.k. (falsz materialny), art. 271§ 1 i 3 k.k. (falsz intelektualny w celu osiągnięcia korzyści materialnej), sąd cywilny jest związany ustaleniem sądu karnego w kwestii wyrządzenia przez skazane szkody.

Z prawomocnych skazujących wyroków karnych wynika, że w przypadku pozwanych; A. J. oraz K. K. (1) wysokość szkody wynosi 2 025 290, 64zł., a w przypadku pozwanej K. P. -1 231 290, 64zł. Z prawomocnych wyroków karnych wynika, że pozwane dopuściły się szkody znacznej wartości. W myśl art. 115§5 k.k. mieniem znacznej wartości jest mienie, którego wartość w czasie popełnienia czynu zabronionego przekracza 200 000 złotych. W razie skazania za popełnienie przestępstwa, którym wyrządzona została „znaczna szkoda majątkowa”, określenie wielkości szkody nie jest wprawdzie dowolne, ale nie musi prowadzić do ścisłego jej określenia w granicach, w których skazany zobowiązany byłby do jej wyrównania w procesie odszkodowawczym. Ustawodawca limitował to związanie jedynie w dolnych granicach szkody (nie mniej niż) odsyłając do zdefiniowanych w Kodeksie karnym pojęć: „znaczna szkoda majątkowa” (art. 115 § 5 w zw. z § 7 KK). Związanie sądu cywilnego dotyczy wyrządzenia szkody znacznej wartości lub szkody majątkowej w wielkich rozmiarach, które określone zostały w art. 115 § 5 w związku z § 7 KK i w art. 115 § 6 w zw. z § 7 KK. Skutkiem prawomocnego skazania pozwanych za przypisane im przestępstwa było wiążące dla sądu cywilnego ustalenie sądu karnego, że pozwane zachowaniami mającymi miejsce od 25 sierpnia 2012 roku do 23

października 2019 r. umyślnie wyrządziły stronie powodowej szkodę w wysokości nie mniejszej niż zdefiniowana w art. art. 115 § 5 k.k. szkoda w znacznej wartości, czyli nie mniej niż 200 000 zł.

Nie oznacza to, że powództwo ponad tą kwotę nie zasługuje na uwzględnienie, wręcz przeciwnie. Okoliczność, że Sąd nie jest na podstawie art. 11 k.p.c. związany wysokością szkody ustaloną prawomocnymi wyrokami skazującymi ponad kwotę 200 000zł, nie oznacza, że ustalenie wysokości szkody w wyroku karnym nie ma znaczenia w procesie cywilnym. Nic bardziej błędnego. Należy podkreślić, że prawomocny wyrok sądowy jest dokumentem urzędowym w rozumieniu ar 244 k.p.c, a zatem korzysta z domniemania prawdziwości tego co zostało w nim urzędowo poświadczane. Z wyroków karnych zaś wynika, że wysokość szkody, za które ponoszą odpowiedzialność pozwane znacznie przekracza dochodzoną pozewem kwotę. Nie ma zatem racji K. K. (1) zarzucając w sprzeciwie, że powód nie przedstawił dowodów na wysokość kwoty dochodzonej pozewem. Wysokość dochodzonej pozewem kwoty jest objęta dokumentem urzędowym jakim jest prawomocny wyrok karny. W myśl art. 252 k.p.c. strona, która zaprzecza prawdziwości dokumentu urzędowego albo twierdzi, że zawarte w nim oświadczenia organu, od którego dokument ten pochodzi, są niezgodne z prawdą, powinna okoliczności te udowodnić. Tymczasem żadna z pozwanych, w tym K. K. (1), pomimo takiego obowiązku, nie udowodniła, aby wyrok karny w zakresie ustalonej w nim wysokości szkody był niezgodny z prawdą. Czyni to zarzuty K. K. (1) gołosłownymi. Okoliczność, że powód dochodzi pozewem mniejszej kwoty niż wynika z prawomocnych wyroków karnych wynika li tylko z faktu tego, że jego szkoda została w pozostałej części pokryta przez ubezpieczyciela. W świetle powyższego powództwo zawierające żądanie zasądzenia odszkodowania w całej kwocie dochodzonej pozewem, należało uznać za zasadne.

Nie zasługują na uwzględnienie zarzuty pozwanej K. P., że skoro ubezpieczyciel powoda pokrył szkodę wyrządzoną przez pozwane w kwocie 1 571 243,98zł. , a Sąd karny w sprawie III K 65/22 ustalił, że przywłaszczyła ona kwotę 1 231 290,64zł., to oznacza że nie jest już dłużnikiem powoda, gdyż wyrządzona przez nią szkoda została w całości pokryta, co zwalniałoby ją od odpowiedzialności wobec powoda. Wypłata odszkodowania powodowi przez ubezpieczyciela na podstawie umowy ubezpieczenia, zwolniłaby pozwanych z odpowiedzialności za szkodę wobec powoda tylko wówczas, gdyby ubezpieczyciel wypłacił powodowi odszkodowanie w pełnej wysokości. Tymczasem wysokość szkody, którą poniósł powód wynosi 1 973 177,01zł. , a ubezpieczyciel pokrył ją jedynie do kwoty 1 571 243,98zł. Okoliczność, że w stosunku do pozwanej K. P. Sąd karny ustalił wysokość szkody na kwotę 1 231 290, 64zł., nie oznacza, że ubezpieczyciel pokrył w całości wyrządzoną przez nią powodowi szkodę. Powód zgłosił ubezpieczycielowi pokrytą przez siebie na rzecz (...) szkodę w wysokości 1 973 177, 01 zł., a zatem szkodę wynikającą z prawomocnego wyroku karnego w sprawie III K 39/21. I z tego tytułu otrzymał wypłatę kwoty 1 571 243,98zł. Oznacza to, że szkoda wynikająca z prawomocnego wyroku skazującego K. P. w sprawie III K 65/22 nie została zaspokojona przez ubezpieczyciela. Nadto z wyroku w sprawie III K 65/22 wynika, że K. P. odpowiada za szkodę wspólnie i w porozumieniu z pozostałymi pozwanymi skazanymi w sprawie III K 39/21. Należy podkreślić, że pozwane dopuściły się sprzeniewierzenia środków pieniężnych członków (...) wspólnie i w porozumieniu, czyn miał charakter ciągły, przestępczy proceder trwał ponad 7 lat i pozwane uczyniły sobie z niego stałe źródło dochodu, a nadto nikt inny – oprócz nich – nie był w ten proceder zaangażowany, co wynika z ustaleń sądu karnego. W tym kontekście nie sposób K. P. zwolnić od odpowiedzialności za wyrządzoną członkom (...) szkodę ponad kwotę 1 231 290, 64zł.. Jak już wyżej podniesiono Sąd w sprawie cywilnej nie jest związany dokładną wysokością szkody ustaloną prawomocnym wyrokiem karny skazującym. A tylko tym, że szkoda była znacznej wartości, czyli nie mogła być niższa niż 200 000zł. Powyższe oznacza, że Sąd cywilny może ustalić, że K. P. odpowiada za szkodę wobec powoda w kwocie przekraczającej 1 231 290,64zł. Należy przypomnieć, że pozwane były zatrudnione na podstawie umowy o pracę w Oddziale (...) w O., w tym K. P. oraz K. K. (1) jako opiekunowie finansowi zajmowały się obsługą kasową, a A. J. jako kierownik Oddziału w O. była ich bezpośrednim przełożonym i pomysłodawcą całego procederu. Pozwane jak wynika z ustaleń sądu karnego sprzeniewierzenia środków pieniężnych dopuściły się działając wspólnie i w porozumieniu. Pozwane dokonywały bezpośrednich wypłat pieniędzy z rachunków członków (...) bez ich wiedzy, uruchamiały umowy o linie pożyczkowe i dokonywały fikcyjnych księgowości w systemie na rachunkach klientów. A. J. i K. K. (1) miały dodatkowo uprawnienia do autoryzacji transakcji dokonywanych przez drugiego pracownika. Pozwane udostępniały sobie nawzajem piny do kart autoryzacyjnych. Wypłacane przez nie pieniądze były zanoszone do pokoju kierowniczk, gdzie nie było monitoringu i wkładane do torebek. Pozwane dokonywały wypłat nie tylko dla siebie, ale także wypłaconymi pieniędzmi dzieliły się wspólnie. W

celu ukrycia niedoboru gotówki w kasie sporządzały na koniec dnia fikcyjne raporty kasowe potwierdzające zgodność stanu środków pieniężnych ze stanem faktycznym kasy. Przeprowadzona w Oddziale O. kontrola w dniach od 23 do 29 października 2019 roku oraz od 4 grudnia do 6 grudnia 2019 roku ujawniła powyższe nieprawidłowości, co skutkowało rozwiązaniem przez powoda z pozwanymi umów o pracę w trybie natychmiastowym bez wypowiedzenia. Pozwane miały świadomość własnych bezprawnych działań oraz bezprawnych działań pozostałych pozwanych i każda z pozwanych akceptowała je i w żadnym momencie nie zdecydowała o zaprzestaniu tego typu działań i zawiadomienia kierownictwa strony powodowej. Takie zachowanie umożliwiło działanie przestępczego procederu, co skłoniło sąd karny do uznania, że pozwane działały w ramach współsprawstwa i uzgodnionego podziału ról.

W tych okolicznościach bez znaczenia dla odpowiedzialności pozwanych w postępowaniu cywilnym, w przeciwieństwie do odpowiedzialności karnej jest to, czy wiedziały one o wszystkich bezprawnych transakcjach dokonywanych przez siebie wzajemnie, skoro wiedziały o istnieniu przestępczego procederu, uczestniczyły w nim, akceptowały go i przez ponad siedem lat korzystały ze środków pieniężnych z tego pozyskanych, uzyskując z nich stałe źródło dochodu. Wyłącznie zaś wątpliwości co do tego, czy pozwana K. P. wiedziała o przestępczych transakcjach dokonanych przez pozostałe pozwane kiedy przebywała na dwóch długotrwałych zwolnieniach lekarskich legły u podstaw ograniczenia wysokości szkody przez Sąd karny wobec niej do kwoty 1 231 290,64zł. Skoro K. P. w czasie przebywania na zwolnieniach lekarskich nie przerwała przestępczego procederu, pomimo że o nim wiedziała, co wynika z faktu nie zawiadomienia o nim powoda, to należy uznać, że świadomie w nim uczestniczyła, akceptowała go i korzystała z niego na równi z pozostałymi ozwanymi, a zatem ponosi odpowiedzialność za szkodę w pełnej wysokości na równi z pozostałymi pozwanymi. Nadto należy podnieść, że naprawienie szkody przez ubezpieczyciela nie wyłącza w żadnym wypadku odpowiedzialności pozwanych za szkodę.

Chybionym jest także zarzut pozwanej K. K. (1) braku podstaw do przyjęcia odpowiedzialności solidarnej pozwanych za szkodę wyrządzoną powodowi oraz braku podstaw przyjęcia, że działała ona wspólnie i w porozumieniu z pozostałymi pozwanymi. Należy przypomnieć pozwanej, że ta ostatnia okoliczność działania wspólnie i w porozumieniu z pozostałymi pozwanymi jest objęta sentencją prawomocnego wyroku karnego, który – jak już wyżej podkreślono – jest dokumentem urzędowym a zatem korzysta z domniemania prawdziwości. Pozwana K. K. (1) nie zgłosiła żadnych dowodów, żeby wykazać, że nie działała wspólnie i w porozumieniu z pozostałymi pozwanymi, co czyni jej zarzuty gołosłownymi.

Wyrządzenie przez pozwane szkody powodowi przestępstwem, umyślnie, wspólnie i w porozumieniu, w ramach współsprawstwa uzasadnia ich solidarną odpowiedzialność za całą szkodę. Solidarna odpowiedzialność pozwanych wobec powoda wynika z czynu niedozwolonego (przestępstwa). Zgodnie z art. 441§1 k.c. jeżeli kilka osób ponosi odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną czynem niedozwolonym, ich odpowiedzialność jest solidarna. Solidarna odpowiedzialność pozwanych wyłącza z kolei stosowanie art. 379 k.p.c.

W przypadku bowiem, gdy określone zobowiązanie jest solidarne, bez względu na to, czy świadczenie jest podzielne, czy też niepodzielne, zobowiązanie takie nie dzieli się na niezależne od siebie części.

Z art. 371 k.c. wynika z kolei, że działania i zaniechania jednego z dłużników solidarnych nie mogą szkodzić współdłużnikom. Przepis ten należy, obok art. 372, 373 oraz 374 § 1 in fine KC, do grupy przepisów, które określają w sposób negatywny zakres ograniczonej wzajemnej „reprezentacji” dłużników solidarnych w relacjach z wierzycielem. Natomiast w art. 375 § 2 KC określony jest w sposób pozytywny zakres, w jakim zachowania i będąca ich konsekwencją sytuacja prawna jednego z dłużników solidarnych ma wpływ także na sytuację prawną pozostałych współdłużników. Pozwana K. K. (1) nie sprecyzowała na czym miałby polegać zarzut naruszenia przez powoda art. 371 k.c. i 375 k.c. Powód zaprzeczył zaś, aby dokonywał z K. K. (1) jakichkolwiek ustaleń w zakresie mającym wpływ na odpowiedzialność pozwanej za szkodę wyrządzoną powodem przestępstwem.

Z uwagi na to, że szkoda powoda nie została pokryta przez ubezpieczyciela w kwocie 401 933, 03zł., tej kwoty może dochodzić od pozwanych, które odpowiadają za szkodę na podstawie art. 122 k.p. w zw. z art. 300 k.p. w zw. z art. 415 k.c. i art. 441 k.c.

W orzecznictwie wyjaśniono, że odpowiedzialność za szkodę w pełnej wysokości skutkuje odpowiedzialnością pracownika za stratę, którą poszkodowany poniósł oraz za korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono (uchwała siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 29 grudnia 1975 r., V PZP 13/75, OSNCP 1976, nr 2, poz. 19). Tylko w sytuacji, gdy pracownik odpowiada wobec pracodawcy za szkodę na zasadach ogólnych z art. 114 i następnych KP, to z mocy art. 116 KP pracodawca jest zobligowany do wykazania wszystkich okoliczności uzasadniających tę odpowiedzialność, czyli niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków z winy co najmniej nieumyślnej oraz szkody pozostającej w normalnym związku przyczynowym z działaniami lub zaniechaniami pracownika i jej rozmiarów (art. 115 KP).

Przypisanie pracownikowi obowiązku naprawienia szkody w pełnej wysokości z art. 122 KP jest równoznaczne z twierdzeniem, że do wyrządzającego szkodę umyślnie nie stosuje się ulgi przewidzianej w art. 119 KP (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 września 1976 r., IV PR 132/76, LEX nr 14322), jak również rozwiązań wskazanych w art. 117 KP i art. 118 KP (uchwała siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 30 maja 1975 r., V PZP 3/75, OSNCP 1975, nr 10–11, poz. 143) oraz art. 120 KP, art. 121 § 2 KP i art. 121¹ § 2 KP.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uwzględnił w całości żądanie pozwu co do kwoty głównej na podstawie art. 122 k.p. w zw. z art. 300 k.p w zw. z art. 415 k.c.

Co do żądania ubocznego Sąd orzekł o nim na podstawie art. 481§1 i 2 k.c. Sąd zasądził ustawowe odsetki za opóźnienie od daty wymagalności roszczenia tj. od upływu wyznaczonego przez powoda 7-dniowego terminu w skierowanych do pozwanych wezwaniach do zapłaty. I tak ,powód wezwał do zapłaty:

- pozwaną K. P. pismem z 3 lutego 2020 roku., które zostało jej doręczone w dniu 12 lutego 2020 roku, a zatem odsetki ustawowe za opóźnienie należą się po upływie 7 dni od doręczenia wezwania czyli od dnia 20 lutego 2020 roku, co legło u podstaw oddalenia pozwu w zakresie żądania odsetek już od dnia 18 lutego 2020 roku;

- pozwaną K. K. (1) pismem z 14 lipca 2020 roku, które zostało doręczone w dniu 17 lipca 2020 roku, a zatem odsetki ustawowe za opóźnienie należą się po upływie 7 dni od doręczenia wezwania, czyli od dnia 25 lipca 2020 roku;

- pozwaną A. J. pismem z 26 września 2022 roku, które zostało jej doręczone w dniu 29 września 2022 roku, a zatem odsetki ustawowe za opóźnienie należą się po upływie 7 dni od doręczenia wezwania, czyli od dnia 7 października 2022 roku;

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. obciążając nimi w całości kosztami procesu solidarnie pozwane jako przegrywające sprawę. Na koszty procesu złożyła się opłata od pozwu w wysokości 20 097zł. oraz koszty zastępstwa procesowego w wysokości 8100zł. (§2 pkt 7 w zw. z §9 ustęp 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804), tj. z dnia 3 stycznia 2018 r. (Dz.U. z 2018 r. poz. 265)). Sąd nie zasądził opłaty od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł., gdyż w sprawach pracowniczych taka opłata nie jest wymagana.